

THƯ GIÃN

HÀ THỨC SINH

Sống trong xã hội ngày nay không ai lại không có lúc căng thẳng thần kinh, vì thế nền "văn hoá thư giãn" xem ra được mùa ở khắp mọi nơi. Người muốn thư giãn tinh thần một cách nghiêm chỉnh thì tìm vào những tu viện, những dòng kín, hoặc thiền viện (với những thiền sư chính hiệu chân tu), nơi có tổ chức cấm phòng để tự tĩnh tâm suy niệm; người không tự tin lắm mà cần đến sự chỉ bảo của một chuyên viên thiền thì tổ chức mời một ông có nghề như thế đến thuyết pháp, giảng dạy về cách thiền theo lối sáng tác của ông ta; hoặc để thư giãn một cách vui nhộn thì tìm đến một vận động trường (ở Mỹ mấy ông gọi là "preachers" loại ăn khách đông "tín đồ" lắm, họ phải tổ chức trong một vận động trường mới đủ chỗ ngồi cho những kẻ nhẹ dạ cả tin) để xem ông preacher làm trò tề thiên đại thánh (chữa đủ thứ bệnh thần kinh như điên dại, ngớ ngẩn, ma đeo, quỷ ám vân vân và vân vân).

Riêng việc muốn thư giãn thể chất thì cũng có nhiều cách mà cách phổ thông ngày nay là tập "taichi." Nhưng như mọi việc khác trên đời, tiền nào của đó. Taichi là một lối thư giãn "self-service" thành thử thư giãn thì có mà sự thống khoái đi kèm thì không. Muốn thân thể vừa được thư giãn lại vừa được hưởng cảm giác thống khoái ta lại phải tìm đến các chuyên viên tẩm quất, còn gọi là đấm bóp, chữ phổ thông ngày nay là mát-xa (massage).

Rất giống với nhiều món ăn, sầu riêng chẳng hạn, chỉ nghe nói hoặc chỉ ngửi qua rồi nhăn mặt mà chưa thử ăn bao giờ, thách 5 đô cắn một tí có người không cắn, nhưng biết ăn rồi thách 10 đô nhả một miếng có người không nhả, mát-xa cũng thế. Mười bà nội trợ gốc Xóm Mới, Hàng Xanh, Ông Tạ, Hoà Hưng, Bảy Hiền vân vân và vân vân giống nhau như một, cứ nghe nói đến chữ mát-xa là đã giãy nảy. Họ sợ cái món đứng hàng thứ năm trong những cái khoái của con người như... ma

nữ sợ nhang. Nói trắng ra họ sợ các chàng của họ... nghiên cái món này. Lại, sao có thể thiên kiến đến như vậy được nhỉ? Chỉ nghe mấy anh... nhà báo tán nhảm, hoặc đọc mấy mẫu quảng cáo có nội dung "phi thường" về chuyện mát-xa mà đâm ra thù oán cả một nghề thuật đã có từ khi ông A Dong thoát khỏi vườn địa đàng, rồi nhờ đó mới khám phá ra cuộc đời này không phải chỉ có mỗi bà E-và; hơn thế, ông còn tìm biết được một sự thật phũ phàng rằng hai bàn tay của bà không phải là thứ "lưỡng thủ vạn năng," có nghĩa rằng thì là có khả năng làm được mọi việc cho ông vui bụng.

Vâng, mát-xa quả thật là một phương tiện thư giãn chẳng những rất cần có cho mọi người mà cho cả túi tiền của quốc gia nữa. Cứ thử tưởng tượng nền du lịch ở tất cả các nước làm sao khá được khi thiếu khoản mát-xa? Suốt ngày lội bộ theo tour-guide, ngày kế làm sao lội tiếp nếu không được một chầu bóp chân đấm lưng một cách chuyên nghiệp và thoả đáng? Thiếu dịch vụ này nền du lịch của một nước có nhiều triển vọng thất thu trắng mắt. Riêng chuyện đôi lú, ngay những nữ lang vốn thiên kiến nhất với chữ mát-xa, nếu có lúc rảnh rang tự kiểm, sẽ giật mình thấy rằng chính mình cũng đã nghiên mát-xa từ thừa biết chàng. Kết quả một cuộc thăm dò mới đây của tạp chí Bridal Guide cho biết 74% các bà các cô hoặc công khai hoặc bán công khai đòi chàng tí ti mát-xa trước khi các chàng được tưởng thưởng bữa... đặc táo. Bài báo cũng xếp hạng bất hạnh cao cho những nữ lang không được người đàn ông của họ quan tâm về việc này.

Mà nói chi người thường chúng ta. Vua chúa mê mát-xa còn đến đâu nữa ấy chứ! Ngoại sử của ta kể rằng sau bao nhiêu phen bôn tẩu trốn tránh quân Tây Sơn, nay Phú Quốc, mai Côn Lôn, một Cổ Cốt... và rồi sau khi cùng với lực lượng ngoại nhập là quân Tiêm La thua quân Tây Sơn trong trận Mỹ Tho, Nguyễn Vương chạy trốn chết sang... tị nạn ở thủ đô Vọng Các. Vua Thái Lan biết tướng cốt Nguyễn Vương sau thế nào cũng thành đại nghiệp, tiếp tục dung chứa và tài trợ lẫn quân viện đủ cả hai mặt. Vào cái chiều đầu tiên tái ngộ, nhìn Nguyễn Vương hồn xác te tua, vua Thái hỏi: "Giờ ngài thích gì nhất nào?" Vương đáp, ngắn gọn và xúc tích: "Thứ nhất cơm

Thái, thứ hai bóp chân.” Trên đường tàu quốc đang lo sốt vó mà Gia Long vẫn còn nhớ đến chuyện mát-xa cơ mà!

Nhưng đâu phải chỉ vua ta mới mê mát-xa. Vua Tây nào có khác gì. Người ta thường bảo “Nịnh đầm như... Tây.” Hình như nhận xét ấy không công bằng! Sách vở Phú Lang Sa còn ghi chép đầy những chuyện, những câu phỉ báng đàn bà xuất từ bút, từ miệng những ông Tây loại nổi tiếng trong đủ các mặt chính trị, triết học, văn chương, thi phú... chẳng hạn Sacha Guitry, Voltaire, Racine, A. de Vigny, Courteline... trong đó, Bonaparte Napoleon là người nói nặng hơn cả, coi thường đàn bà hơn cả. Ông nói: “Đàn bà là linh hồn của mọi mưu cơ, phải bắt họ làm nội trợ, cấm họ tham gia vào chính quyền!” Cái nhà anh vua vừa phỉ báng đàn bà như thế cũng là anh tướng trẻ từng viết bao nhiêu lá thư tình cho một người tên là Josephine sau nổi tiếng trong nền “văn chương thư tình thế giới.” Một trong những lá thư ấy ướm át đến nỗi các nhà viết thư tình... An nam ta thoáng một cái biển thành những nông dân mọc mọc hết trội! Thư viết: “Tháng 12 năm 1795. Anh thức giấc thấy toàn là em. Hình ảnh em và ký ức về những hạnh phúc say ngất đêm qua vẫn còn bám lấy các giác quan anh. Josephine ngọt ngào bất khả so sánh ơ, thật là một ảnh hưởng lạ lùng trên trái tim anh. Em giận hả? Phải anh thấy em buồn đấy không? Em lo lắng? Lòng anh tan nát với nỗi buồn thương và người tình của em đây đang trăn trở bất an. . . . Ôi người yêu dịu dàng của anh ơ, hôn em một ngàn cái đấy, nhưng chớ hôn anh làm gì vì nụ hôn em sẽ làm bốc lửa dòng máu trong anh. B.”

Hình như vụ thư tình hơi hấp dẫn khiến người viết lan man hơi xa đến lạc đề mất rồi. Vậy xin trở lại vụ mát-xa của người hùng Bonaparte Napoleon. Vâng, ngoại sử kể rằng Napoleon mê Josephine như điên đảo khi còn là tướng trận tiền. Có phen nhớ người tình quá, chàng đã cưỡi ngựa thâu đêm vượt hàng trăm dặm về thăm nàng. Một lần về tới cổng nhà nàng, mệt quá, chàng ngã vật xuống trước thềm, người và ngựa như đua nhau mà sùi bọt mép. Mỹ nhân dù danh tướng vào loan phòng, hỏi: “Chàng ơ sao thương quá thế này. Giờ chàng muốn gì nào để em chiều chuộng.” Thế Napoleon đã nói gì vào giây phút ấy? Chỉ mỗi một câu rất ngắn: “Hai bàn tay thần

thánh ơ! Mát-xa!” rồi chàng lăn quay ra ngủ như chết hơn 10 tiếng đồng hồ.

Đó là vua, còn nữ hoàng? Người viết xin không đi sâu vào chuyện mát-xa của các nữ hoàng, dù là các nữ hoàng bên trời Âu hay bên trời Á. Lý do là vì khác hẳn với các vua, mát-xa là mát-xa, còn chuyện này kia kia họ đã sẵn có tam cung lục viện rất đủ dùng, hà cố lạm dụng việc chi thêm nữa. Nhưng khi cái thú mát-xa nhảy vào vòng tay của các nữ hoàng thì nó lại khác mất rồi. Xin cứ tìm đọc các sách nói về mấy nữ hoàng Tàu chẳng hạn như Võ Tắc Thiên, hay Từ Hy Thái Hậu, ta đã có thể biết đại khái rằng trong thâm cung bí sử của đời họ có nhiều chuyện hết sức ly kỳ mà cái nhân của những chuyện ly kỳ ấy chính là cái thú mát-xa. Sách nào cũng mô tả vây quanh giường họ thường xuyên hiện diện một lực lượng trai trẻ khoẻ như lực điền trong tấm quất và bền bỉ một cách... sâu sắc như Lao Ái trong ái ân.

Riêng các “nữ hoàng” trong những nước dân chủ ngày nay, dù thật hay giả hiệu, nằm dưới tên gọi chung là “nữ thủ tướng,” thì quả không có tài liệu nào viết về chuyện yêu hay không yêu mát-xa của họ để cho chúng ta tham khảo nghiên cứu.

Lịch sử cận đại tính từ 1945 đến nay cho biết trên toàn thế giới đã và đang có đến 39 nữ thủ tướng. Nếu có thẩm quyền của thủ tướng thì phải kể thêm cả hai bà ngoại trưởng Mỹ, Albright (thời Clinton) và Rice (hiện nay) vào nữa—vị chi 41. Nhìn hình ảnh thấy ai cũng xinh đẹp như tiên nga dù là cụ bà da không được trắng lăm Sirimavo Bandaranaike, sinh năm 1916, giữ ghế thủ tướng Sri Lanka đến ba lần, và lần sau cùng nhất là từ 1994 đến 2000; nói gì cô Radmila Sekerinska, mới 34 cái xuân xanh (sinh 1972), và chỉ nội trong năm 2004 đã giữ quyền thủ tướng Macedonia đến hai lần. Ngay gái Đại Hàn vốn bị xem (phần lớn do thiên kiến!) là xấu, vì mắt thì híp, mặt thì tròn, mũi thì tẹt, chân thì to, mình mẩy thì thường vượt khá xa cái chữ đầy đà, (người ta bảo đó là vì họ ăn nhiều củ nhân sâm quá?), lại còn diện cái áo váy thùng thình khiến khách du lịch đến Nam Hàn mới đầu cứ giật mình tưởng cả

nước có bầu, thế mà nhìn ảnh bà Han Myung Sook, thủ tướng mới nhậm chức hôm 19 tháng 4 năm 2006 thấy bà xinh đẹp quá trời. Dù không thành thật khai báo tuổi tác như những nữ thủ tướng khác, nhìn dung mạo thấy bà chẳng thua kém tí nào nhan sắc Giang Thanh ngày bị hạ bệ. Tuy nhiên trong số các nữ thủ tướng đương thời, phải nói bà đương kim thủ tướng Đức Angela Merkel trông trí thức và mát da mát thịt hơn cả.

Không hiểu rằng khi làm tới thủ tướng, các bà này còn chiều chuộng người đàn ông của họ cách thoải mái và tình tứ như trước đó nữa hay không, và vì quen 'deal' những chuyện quốc sự to lớn, các bà có còn nhớ những cái deal thầm thì, ầm áp, duyên dáng, sexy nữa, trên giường tình với chàng hay không, chẳng hạn, "Bóp bàn chân em tí đi... đầu gối nữa... cái lưng nữa... dưới dưới ấy, đó, ừ, chỗ đó đó..." nữa hay không. Việc này chỉ có các phu quân của nữ thủ tướng biết đặng, còn ngoại thuỷ có trời mà biết, nhưng vừa mới đây, bà thủ tướng Đức vừa làm một biểu lộ thống khoái khiến cả thế giới phải quan tâm chú ý và rất nhiều chuyên gia tâm quất lại nhón nháo đặt lại vấn đề quan trọng của việc thư giãn mát-xa, và đặt những câu hỏi rằng thì là các chàng ngày nay có còn tận tụy với công việc phục vụ thần thánh là làm mát-xa ở mức thoải đáng cho người đàn bà của họ mỗi khi gần nhau hay không vân vân và vân vân.

Tin nóng chạy đở trên báo chí, truyền thanh, truyền hình ở khắp thế giới về kết quả kỳ họp thượng đỉnh G-8 từ 15 đến 17 tháng 7 vừa qua tại Nga không phải nội dung kế hoạch mới do 8 nước kỹ nghệ phát triển đưa ra có ảnh hưởng tới chiến tranh, hoà bình, no cơm, ấm cật của loài người, mà lại là chuyện tổng thống Hoa Kỳ George W. Bush Jr., khi tan họp, đi vòng ra sau lưng bà thủ tướng Đức, rồi chẳng biết vì thấy bà mệt mỏi đâm thương quá, hay cái cần cổ trắng ngần của bà ngon lành quá, ngài bèn thò cả hai tay ra mà âu yếm đi một đường mát-xa miễn phí cho nàng. Băng video dài 4 giây đã được phát đi khắp cùng hành tinh này (bạn đọc muốn nhìn tận mắt cảnh hiem có ấy có thể vào www.YouTube.com để coi cho biết). Dù rằng quả mát-xa bất ngờ rõ ràng đã làm bà thủ tướng rướn người lên vì thống khoái, nhưng những nhà đạo đức chẳng biết giả hay

thật, đua nhau ghim những mũi tên công kích vào ông Bush.

Hình như những kẻ mạnh miệng công kích ấy chưa bao giờ biết câu vè này của nước ta:

Dù tu chín kiếp phù đồ,

Không bằng tấm quất giúp cho một người.

Vậy thì, ngài tổng thống Bush kính mến không phải buồn rầu bực tức gì sốt cả. Niết bàn hay thiên đàng đời sau, nếu có, sẽ là của ông và của những bàn tay tấm quất lành thánh có thể tìm thấy ở nhiều nơi trên thế giới thời nay, nơi mà loài người đang rất cần sự thư giãn thần kinh cũng như cơ bắp hơn bất cứ thời đại nào khác.

◦ HÀ THỨC SINH